

Tyto stanice a ústavy jsou povinny hlásiti k potrestání příslušným úřadům zjištěná přestoupení tohoto zákona a předpisů na jeho podkladě vydaných.

§ 15.

Prováděcím nařízením stanoveny budou podrobnosti provádění tohoto zákona, zvláště zásady pro uznávací řízení, složení uznávacích komisí a oblasti jejich působnosti, směrnice pro vedení knihy původních odrůd, rejstříku osvědčených odrůd a soupisů a sbírky osiv a sádí, rozsah působnosti orgánů pověřených kontrolou obchodu osivem a sádí a způsob uzavření obalů zásilek uznaných osiv a sádí.

§ 16.

Trestné činy proti ustanovením tohoto zákona a nařízením na jeho podkladě vydaným trestají, pokud jednání nepodléhá přísnějším trestům podle všeobecného zákona trestního, politické úřady (administrativní policejní vrchnosti) jako přestupky vězením do 6 měsíců nebo pokutou od 200—20.000 Kč. Současně může býti trestním nálezen prohláшено zboží (osivo a sád) za propadlé ve prospěch státu; peněz stržených prodejem tohoto zboží bude použito ministerstvem zemědělství na zvelebení výroby rostlinné.

Při přitěžujících okolnostech, zejména však při opakování trestného činu, bude vinník potrestán vězením do 6 měsíců a současně peněžitou pokutou až do 20.000 Kč.

Je-li peněžitá pokuta nedobytná, změní se tato v trest vězení, a sice v tom poměru, že za každých 100 Kč počítá se 1 den vězení.

Šlechtitele a pěstitele, kteří přihlásili plodinu k uznávacímu řízení, a kterým osivo nebo sadba byly uznány na základě nesprávných informací udělených uznávacím komisím (§ 2) neb kontrolním orgánům (§ 14) a tím neodpovídaly tomuto zákonu a nařízením na jeho podkladě vydaným, může ministerstvo zemědělství k návrhu uznávací komise vyloučiti z řízení uznávacího na dobu až do 10 let.

Peněžitě pokuty vybrané podle tohoto zákona plynou ve prospěch státu; peněz těchto bude použito ministerstvem zemědělství na zvelebení výroby rostlinné.

Přečiny proti zasahování v právo známkové podle tohoto zákona trestají se podle ustanovení zákona ze dne 6. ledna 1890, č. 19 ř. z.

§ 17.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem, který bude určen vládním nařízením. Týmž dnem pozbývá platnosti nařízení vlády republiky Česko-

slovenské ze dne 27. června 1919, č. 360 Sb. z. a n., a vyhláška ministerstva zemědělství republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 361 Sb. z. a n.

§ 18.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr zemědělství v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živnosti, spravedlnosti a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Brdlik v. r.

129.

Zákon ze dne 18. března 1921

o trestních pracovních oddílech, částečném vyloučení podmíněného odsouzení a obmezeném odkladu a přerušení trestu při trestných činech pro válečnou lichivu a podloudný vývoz.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

I. O trestních oddílech pracovních.

§ 1.

(1) Při odsouzení pro zločin podle zákona o trestání válečné lichvy ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., nebo podle zákona o stíhání podloudného vývozu předmětů potřeby do ciziny ze dne 18. března 1920, č. 188 Sb. z. a n., budiž vedle trestů, uvedených v řečených zákonech, uznáno ve výroku o trestu též na zařazení do trestního pracovního oddílu. Totéž platí, spáchala-li osoba odsouzená pro přečin podle některého z obou zákonů po tomto odsouzení opětně přečin podle téhož zákona.

(2) Na zařazení do trestního pracovního oddílu budiž uznáno také tehdy, jde-li o první odsouzení pro přečin podle uvedených zákonů, ale takového obžalovaného, jenž nehledí si řádného zaměstnání, nebo dopustil se činu se zjištěností, ač má značný důchod, anebo projevil svým činem zvláštní bezcitnost k tísní nemajetných vrstev obyvatelstva.

(3) Zařazení do trestního pracovního oddílu vysloví soud nejméně na dobu jednoho měsíce, nejdéle na dobu jednoho roku. Při tom rovná se jeden týden šesti pracovním dnům.

(4) Proti výrokům soudu podle předcházejících odstavců lze užití opravného prostředku jako proti výroku o trestu.

§ 2.

(1) Práce v trestním pracovním oddílu budiž nastoupena bezprostředně po odpykaném trestu na svobodě. O odchylkách od toho pravidla rozhoduje soud.

(2) Uzná-li soud, že osoba zařazená do trestního pracovního oddílu je trvale neschopna jakékoli tělesné práce, která se podle § 3 tohoto zákona a podle ustanovení, vydaných ku provedení jeho, vykonává v trestním pracovním oddílu, uloží jí náhradní trest vězení, jenž se rovná době, na kterou měla ještě pracovat v trestním pracovním oddílu, při čemž týden, strávený ve vězení, počítá se za 10 pracovních dnů. Mimo to budiž uznáno na trest na penězích, přiměřený majetkovým poměrům odsouzeného.

(3) Rozhodnutí podle odstavce předcházejícího učiní soud první stolice, o jehož rozsudek jde, v neveřejném sezení usnesením. Před rozhodnutím vyšetří všechny okolnosti a vyžádá si též dobré zdání lékaře, kterého justiční správa pověří prohlídkou takových odsouzených. Na rozhodnutí to lze si stěžovati do osmi dnů k nadřízenému soudu sborovému.

§ 3.

(1) Trestní oddíl pracovní buď zřízen při každém sborovém soudu první stolice, vykonávajícím trestní pravomoč. Užito ho buď k ručním pracem veřejně prospěšným a veřejně vykonávaným, na př. k čištění a úpravě ulic, veřejných zařízení a budov, k dopravě nákladů, ke stavbě a opravám silnic a cest, k regulaci řek, ke stavbě drah a pod., a jen, není-li takové práce, k ručním pracem v soukromých podnicích, označených ministerstvem spravedlnosti v dohodě s příslušnými ministerstvy.

(2) Odměna, kterou zaplatí podnikatelé justiční správě za práci těchto osob, budiž určena tak, aby nesnižovala mzdy dělníkům, zaměstnaným podle soukromé smlouvy pracovní.

(3) Trestních oddílů pracovních nesmí být užito v podnicích, pokud v nich je námezdní spor dělníků, zaměstnaných podle smlouvy pracovní.

§ 4.

(1) Je-li trestní pracovní oddíl příliš veliký anebo je-li mu pracovat na různých místech, lze jej rozdělit.

(2) Není-li u některého sborového soudu dosti odsouzených pro trestní pracovní oddíl, může ministerstvo spravedlnosti naříditi sloučení odsouzených tohoto soudu s trestním pracovním oddílem jiného sborového soudu.

(3) Totéž stane se, jestliže z jiných příčin, zvláště pro nedostatek vhodné práce neb z ohledu na dělníky, jejichž mzdové poměry by soutěží pracovních oddílů byly ohroženy, nedoporučuje se použití celého oddílu nebo části jeho v obvodu příslušného sborového soudu.

§ 5.

(1) Trestní pracovní oddíl je podřízen správě věznice sborového soudu; pracovní oddíl mužský může být podřízen ředitelství státní trestnice pro muže, která jest v blízkosti sídla sborového soudu.

(2) Práci ustanoví správa věznice (ředitelství trestnice), řídíc se při tom pokyny ministerstva spravedlnosti.

(3) Odměny za tuto práci odsouzený nedostane. Budiž však vyplácena osobám, které je povinen živiti anebo které skutečně živí, jsou-li nemajetné a nestačí-li jmění odsouzeného k jejich výživě. Není-li o tom shody, rozhodne v řízení nesporném okresní soud, v jehož obvodu je správa věznice (ředitelství trestnice), již je odsouzený přidělen.

(4) Jinak připadá mzda za práci odsouzencovu justiční správě. Táž užití i pro účely péče o mladistvé odsouzence. Totéž platí o náhradě, která byla uložena podle §u 2, odst. 2.

§ 6.

(1) Při ukládání práce buď hleděno k tomu, aby těm, kdož spáchali těžší trestný čin, byla uložena práce těžší anebo nepříjemnější.

(2) Že má být uložena taková práce, vysloví soud v rozsudku (§ 1).

(3) Kromě toho může být těžší nebo nepříjemnější práce uložena v řízení kárném pro odeprání nebo nedbalé konání uložené práce.

§ 7.

(1) Ti, kdož byli zařazení do trestního pracovního oddílu, mohou mimo pracovní čas bydlet ve vlastním obydlí. Tato výhoda budiž odejmuta tomu, kdo nekoná přesně a svědomitě uložených prací.

(2) Nepoužijí-li osoby, jichž bydliště jest mimo místo pracovní, této výhody, zkrátí se jim doba trestní práce tak, že se dva pracovní dny počítají za tři.

(3) Mimo to počítají se odsouzenému, jenž nepracuje v obvodu onoho sborového soudu, v němž měl své bydliště v čas odsouzení, dny, ve kterých pracovní oddíl nepracuje, za dny pracovní; výhody té nemá, odebral-li se v ta-

kový den mimo obvod sborového soudu, kde pracuje.

(4) Kdo se nedostaví bez platné omluvy do práce nebo předčasně ji opustí, bude potrestán správou věznice (ředitelstvím trestnice) vězením v trvání jednoho týdne za každý promeškaný pracovní den nebo část jeho. Mimo to jest povinen o promeškané dny pracovat v trestním oddílu pracovním děle.

(5) Zameškané pracovní dny, jež byly omluvy, musí býti stejným počtem pracovních dnů nahrazeny.

§ 8.

Osob odsouzených pro trestné činy, pro které lze podle § 1 tohoto zákona uznati na zařazení do trestního pracovního oddílu, budiž i při výkonu trestu na svobodě užito, pokud možno, k provádění prací uvedených v § 3.

II. Částečné vyloučení podmíněného odsouzení při trestných činech pro válečnou lichvu a podloudný vý-
voz.

§ 9.

(1) Při odsouzení pro trestný čin podle zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., je vyloučen podmíněný odklad trestu, jde-li o osoby starší osmnácti let.

(2) Omezení, stanovené v §u 7, odst. 1., zákona z 18. března 1920, č. 188 Sb. z. a n., neplatí při osobách mladších osmnácti let.

III. Omezený odklad a přerušeni trestu.

§ 10.

(1) Při odsouzení pro trestné činy podle zákonů ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., a ze dne 18. března 1920, č. 188 Sb. z. a n., jakož i podle tohoto zákona je přípustno odložit trest na svobodu nebo trest zařazení do trestního pracovního oddílu jen, jde-li o chorobu duševní nebo takovou těžkou chorobu, pro kterou by výkon trestu ohrožoval život. Ustanovení trestních řádů o odkladu trestu při nakažlivé chorobě nebo těhotenství zůstávají nedotčena.

(2) Přerušeni lze povolit jen pro smrtelné onemocnění nebo úmrtí manžele, rodičů nebo dětí, a to nejdéle na tři dny.

IV. Odchytky pro osoby odsouzené soudy vojenskými.

§ 11.

Ustanovení tohoto zákona vztahují se obdobně na osoby odsouzené soudy vojenskými. Ministr národní obrany se zmocňuje, aby stanovil odchytky v organizaci trestních oddílů pracovních, podmíněné organizací vojenskou.

V. Ustanovení závěrečná.

§ 12.

(1) Ustanovení §§ 8 a 10 platí i pro trestné činy, pro něž byl pachatel odsouzen před účinností tohoto zákona.

(2) Zákon tento nabude účinnosti čtrnáctý den po vyhlášení. Provedení jeho ukládá se ministrům spravedlnosti a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.

Husák v. r.

130.

Zákon ze dne 18. března 1921,

kterým se upravují zaopatřovací požitky bývalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Tento zákon vztahuje se na bývalé zaměstnance na velkém majetku pozemkovém (§ 2 zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n.), jakož i na pozůstalé po těchto zaměstnancích, jestliže

a) buď požívají již zaopatřovacích požitků z důvodu trvalého služebního poměru na velkém pozemkovém majetku, jako pensí, provisi, darů z milosti a pod. (§ 3 zákona ze dne 12. února 1920, č. 118 Sb. z. a n.), nebo

b) nabyli nároku na vyplacení pense nebo provise dříve, nežli tento zákon počal působiti.